

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 28 (822) | Субота, 18 липня 1981 року | Ціна 2 коп.

ПІД КЕРІВНИЦТВОМ ПАРТІЇ ДО НОВИХ ЗВЕРШЕНЬ

23—24 червня 1981 року в м. Донецьку відбувся черговий XI з'їзд Українського товариства глухих.

З'їзд став важливим етапом у житті членів УТОГ, продемонстрував їх згуртованість навколо Комуністичної партії, що гідно виконує роль політичного вождя робітничого класу, всього радянського народу.

Делегати з'їзду заслухали і обговорили доповідь голови ЦП УТОГ товариша Семка А. Х. — «Звіт Центрального правління Українського товариства глухих за 1976—1980 роки і завдання УТОГ на одинадцяті п'ятиріччя». У доповіді глибоко і всебічно аналізуються результати багаторічної і плідної діяльності Товариства по виконанню рішень партії та уряду, підбито підсумки творчої роботи в десятиріччя п'ятиріччя, визначено перспективи розвитку УТОГ на нинішню п'ятирічку та на період до 1990 року.

Ідеї партії, найважливіші положення і висновки Звітної доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва XXVI з'їздові партії знайшли одностайну і повну підтримку у виступах делегатів. Вони стали тим головним, що допомогло розширити обрії майбутньої роботи, насичувало їх виступи високим змістом.

У ході обговорення діяльності Центрального правління за минулий період, делегати з'їзду, віддаючи належне досягнутому, висловили ряд конкретних ділових пропозицій і критичних зауважень, спрямованих на поліпшення різних напрямів діяльності Товариства. Їх виступи були прийняті турботою про подальше вдосконалення стилю і методів всіх ланок Товариства, підвищення рівня керівництва підприємствами, організаціями і культзакладами, успішне виконання виробничих планів і соціалістичних зобов'язань, поліпшення масово-політичної і культурно-освітньої роботи серед членів УТОГ.

На з'їзді велику увагу було приділено підвищенню ефективності виробництва і якості продукції, впровадженню нової техніки, посиленню режиму економії та бережливості, ощадливому витрачанню сировини, матеріалів та паливно-енергетичних ресурсів.

Дальше зростання добробуту радянського народу, підкреслювалося на з'їзді, буде забезпечене на основі сталого, поступального розвитку народного господарства, прискорення науково-технічного прогресу і переведення економіки на інтенсивний шлях розвитку, всемірної економії всіх видів ресурсів і поліпшення якості роботи. У цьому — суть економічної політики партії на сучасному етапі, чітко виражена в головному завданні одинадцяті п'ятиріччя.

На XI з'їзді ставилось питання про підвищення якості і ефективності всієї

ідейно-виховної роботи, зокрема, вдосконалення морального виховання членів УТОГ. Слід ширше розвивати рух трудових колективів за високопродуктивну працю, зразковий громадський порядок і високу культуру. Необхідно ширше використовувати можливості трудових колективів для комуністичного виховання членів Товариства. Не кількість заходів, а їх дієвість — ось до чого повинні прагнути об'єднані, культзаклади і первинні організації УТОГ.

З'їзд прийняв постанову, в якій визнав роботу Центрального правління УТОГ за 1976—1980 роки задовільною. Затверджено звіт Центральної ревізійної комісії, обрано керівні органи Товариства.

За основу діяльності Українського товариства глухих на одинадцяті п'ятиріччя і на період до 1990 року з'їзд рекомендував взяти історичні рішення XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України, положення і висновки, викладені Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим у Звітній доповіді з'їзду партії, «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

Нова програма діяльності Товариства, прийнята з'їздом, втілює в собі рішення партії, думки і побажання делегатів, і націлює членів УТОГ працювати з перспективою, проявляти більше ініціативи і наполегливості, творчого підходу до справи. Все, що колективно обговорено і вирішено, має бути виконано. Така вимога сьогодення.

Комуністична партія, її Центральный Комітет вчать: після того, як визначено генеральну лінію, накреслено конкретні завдання, необхідно забезпечити досягнення поставленої мети ефективними організаційними та ідейно-виховними заходами.

Виконання постанови, прийнятої XI з'їздом УТОГ, наказу делегатів, насамперед необхідно забезпечити організаційно. З цією метою слід ретельно вивчити і розглянути поставлені на з'їзді, а також на обласних звітно-виборних конференціях питання, висловлені критичні зауваження і пропозиції, розробити план їх реалізації. В обласних відділах УТОГ, у трудових колективах підприємств і виробничих об'єднань, в установах і організаціях Товариства слід самокритично проаналізувати підсумки своєї роботи в світлі постанови XI з'їзду, визначити шляхи для усунення недоробок і упущень.

Щоб забезпечити перетворення в життя історичних рішень XXVI з'їзду КПРС, накреслених планів і взятих зобов'язань, необхідно ще ширше розгорнути всенародне соціалістичне змагання — організувати практичне виконання наміченого.

міські лінії, а й контролює додержання ними графіка руху, видає пасажиром необхідну інформацію.

ПОРТ НА ДАУГАВІ

РИГА. Почалися роботи по спорудженню найбільшого в республіці річкового порту. З дня Даугави піднято перші сотні кубометрів ґрунту під акваторію нової гавані. Вона буде розташована навпроти торговельного порту і допоможе розвантажати його причали, вивільнити тисячі залізничних вагонів. В наступному році порт прийме перші теплоходи.

центрів і комбінатів побутового обслуговування, шкіл і дитячих садків.

ЧЕРГУЄ ЕЛЕКТРОННИЙ ДИСПЕТЧЕР

ВІЛЬНЮС. На перше чергування заступив на автобусній станції електронний диспетчер. Спеціальний автоматизований комплекс допомагає не тільки чітко відправляти і приймати машини, які обслуговують між-

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

ІНДУСТРІЯ СІЛЬСЬКИХ БУДОВ

ЛЕНІНГРАД. Як з кубиків, можна тепер складати будинки різного планування і призначення в селищах нечорнозем'я. Парголовський сільський будівельний комбінат Головлінінградбуду почав випуск уніфікованих залізобетонних конструкцій нової серії. Вони придатні для спорудження клубів і кінотеатрів, торговельних

ВАГОМІ ДОСЯГНЕННЯ

Завершилося перше півріччя одинадцяті п'ятирічки. В усіх колективах бригад та дільниць Конотопського УВП підбито підсумки виконання плану та соціалістичних зобов'язань.

Результати праці вагомі: план з реалізації виконано на 102,1 процента. Понад завдання додатково реалізовано продукції на 58 тисяч карбованців. Перевищено план з випуску валової продукції.

Продуктивність праці становить 102 проценти.

Цих показників досягнуто завдяки широко розгорнутому соціалістичному змагання, добре налагодженій організації праці в усіх ланках виробництва та старанній праці передовиків. А їх на підприємстві багато: М. А. Бабич, Н. Ф. Дзекальова, В. М. Зубар, Є. А. Буйвол, А. К. Стеценко,

Н. І. Марципківська та інші. На підприємстві дбають про економне і раціональне використання матеріальних ресурсів, постійно виховується бережливе ставлення до народного добра, зниження витрат сировини, матеріалів, палива, електроенергії, скорочення відходів.

З бесідами з цих питань часто виступають: головний інженер Г. А. Васильєва, старший майстер С. Н. Півень, головний механік А. А. Ковалевський та інші.

Нині у виробничих та побутових приміщеннях проводиться ремонт з тим, щоб після відпустки робітників повернувшись в чисті, світлі цехи і з новими силами приступили до виконання плану другого півріччя нинішнього року.

А. ЖОГОВ.
м. Конотоп,
Сумська область.

«АРТЕК» ПРИЙМАЄ ГОСТЕЙ

Гурзуф Кримської області. Слово «дружба» найчастіше звучало сьогодні біля Ведмідь-гори, над голубими бухтами і вічнозеленими парками всеозного півострова «Артек» імені В. І. Леніна, де піднято прапори міжнародної змін. Три тисячі радянських школярів і близько тисячі їх ровесників більш як із сімдесяти країн світу прибули в інтернаціональну дитячу республіку. Їх чекають захоплюючі екскурсії по місцях бойової і трудової слави, морські походи на артеківській флотилії, спортивні змагання.

Вперше буде організовано також багатоденні туристські походи по мальовничому Південному берегу Криму. В гостях у дітей побувають діячі науки і культури, герої п'ятирічок. За традицією тут пройде дні миру, праці і мистецтва.

(РАТАУ).

Микола Григорович Портянко трудиться ткачем на Чернігівському камвольно-суконному комбінаті з 1968 року. Це рідкісний випадок, коли верстатом керує глухий.

Молодий виробничник заповнює і застосовує передові методи праці. За рахунок раціонального використання робочого часу він тривалий час обслуговував 3—4 верстати замість двох за нормою.

Після закінчення роботи XXVI з'їзду КПРС, Микола Григорович перейшов у бригаду, яку очолює знатна ткаля, Герой Соціалістичної Праці, делегат XXVI з'їзду КПРС К. Е. Томило. Тепер М. Г. Портянко обслуговує 20 верстатів. 13 червня він рапортував про завершення річного виробничого завдання.

Це й не дивно, адже за місяць М. Г. Портянко виконує по дві з половиною норми.

Молодь, яка впливається в трудовий колектив камвольно-суконного комбінату, бере приклад з такого старанного, працелюбного робітника, як Микола Григорович Портянко.

Нечуючі трудівники комбінату обрали його головою первинної організації УТОГ.

Г. ОТРЮХ,
директор Чернігівського
будинку культури
УТОГ.

ЗАВТРА — ДЕНЬ МЕТАЛУРГА

МІЦНІСТЬ МЕТАЛУ

Головним завданням розвитку нашої чорної металургії є сьогодні докорінне поліпшення якості і збільшення випуску ефективних видів металопродукції, здатних забезпечити економне її використання в народному господарстві. Як ж шляхи досягнення мети, поставленої перед галуззю XXVI з'їздом КПРС? На це запитання кореспондента РАТАУ М. Салькова відповідає заступник міністра чорної металургії УРСР О. В. Жигула.

— У нас в республіці зроблено цільову комплексну науково-технічну програму «Метал». Її реалізація забезпечить економію 2 мільйонів тонн цієї цінної сировини — хліба індустрії. Завдяки підвищенню міцнісних властивостей металу служиме довше. Звідси і вииграш.

Візьмо, наприклад, прокат з низьколегованої сталі. Використання однієї його тонни дає можливість зберегти в середньому близько 300 кілограмів металу. А тонна термічно зміцнених рейок, завдяки їх надійності в експлуатації і тривалості строку служби, забезпечує економію вже 500 кілограмів.

Ключове питання розв'язання проблеми підвищення якості металопродукції, її ефективності — вдосконалення технології виплавки сталі. Тому передбачається широке застосування таких прогресивних процесів, як рафінування і продування сталі в ковші інертними газами, подача в піч порошкових реагентів, обробка рідкого металу вакуумом, синтетичними шлаками і легкоплавкими сумішами. Ці операції застосовуватимуть-

ся в сталеплавильних цехах Криворізького, Комунарського і Макіївського заводів, а також на заводах «Азовсталь» і Нижньодніпровському трубопрокатному імені Карла Лібкнехта.

Обсяг виробництва в республіці самого тільки прокату з низьколегованих марок сталі в одинадцяті п'ятиріччя намічається збільшити в 1,7 раза. Основний приріст цієї продукції має бути одержаний з введенням стана «3000» на Ждановському заводі імені Ілліча. Передбачено також вдвоє збільшити виробництво термічно зміцненого прокату — товстих листів, рейок, залізничних коліс та іншої продукції, що її випускають на «Азовсталі», Криворізькому імені Леніна, Макіївському імені Кірова, Донецькому імені Леніна, Дніпровському імені Держинського та інших металургійних заводах. Тут намічено також розширити обсяг випуску вдосконалених профілів прокату загального призначення, який при знятті власної маси має, так би мовити, підвищену несучу здатність.

Українські металурги є основними постачальниками

труб для нафтовиків і газовиків, для атомної і теплової енергетики, для багатьох інших галузей промисловості країни. Повнішому задоволенню потреб цих галузей послужить в одинадцяті п'ятиріччя, зокрема, збільшення в п'ять разів випуску труб з антикорозійним покриттям. На це ж націлені і створення на Харцизькому трубному заводі великої потужності по випуску електророзварних труб великого діаметра із зовнішнім і внутрішнім покриттям спеціальними смолами. А на Дніпропетровському трубопрокатному заводі імені Леніна намічено розширити сортамент і т. д.

Цільова комплексна програма — це сплав наукової думки і передового виробничого досвіду. Отже, її здійснення залежить не тільки від досконалості технологічних процесів, а й не меншою мірою від майстерності, самовідданості людей, зайнятих випуском продукції.

А таких людей у нас дуже багато. Всій країні відомий, наприклад, ждановський сталевар, двічі Герой Соціалістичної Праці Г. Я. Горбань. Його почин «Від сталі вищої якості» — до прокату за замовленнями із Знаком якості» підхоплено на всіх металургійних підприємствах республіки. І не випадково ця ініціатива змагання металургів України визначила основний зміст в одинадцяті п'ятиріччя.

XXVI з'їзд КПРС висунув перед трудящими країни, в тому числі й перед членами УТОГ, важливе завдання по економії матеріальних та паливно-енергетичних ресурсів.

На переважній більшості підприємств та об'єднань Товариства розроблено конкретні заходи по ощадливому використанню електроенергії, сировини та паливно-енергетичних ресурсів не тільки на п'ятирічку, а й на період до 1990 року.

ЗАВДАННЯ СЬОГОДЕННЯ

Так, на Ворошиловградському УВП за рахунок зміни технологічної вирубки заготовок при холодному штампуванні із застосуванням багаторядних верстатів планується зекономити протягом року 12 тисяч кіловат-годин електроенергії. Крім того, буде реконструйовано вентиляційні пристосування з метою зменшення потужності двигунів, враховуючи нормальну роботу підприємства. Це дасть змогу заощадити ще 11 тисяч кіловат-годин електроенергії.

За рахунок забезпечення рівномірного прогріву всіх ділянок опалювальної системи, не допускаючи повного охолодження, намічено зекономити 6 Гкалорій теплової енергії. А теплоізоляція бойлера, паророзподільвача і відвідних труб дасть змогу зберегти ще 8,5 Гкалорій теплової енергії.

На Ворошиловградському УВП велику увагу приділяють також дбайливому використанню бензину, змащувальних матеріалів тощо.

Хороших показників в економії електроенергії та паливно-енергетичних ресурсів домагаються Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт», Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт», Харківське УВП № 2 та інші підприємства.

Нині перед кожним колективом нашого Товариства стоїть завдання: запобігти перевитратам матеріальних та паливно-енергетичних ресурсів, вжити заходів щодо виконання встановлених норм їх витрат.

В. ГАЙДУК.

ЕФЕКТИВНІСТЬ СТАНДАРТІВ

Комплексна система управління якістю продукції в дії

У березні 1980 року державна комісія прийняла комплексну систему управління якістю продукції (КСУЯП), розроблену і впроваджену на Полтавському УВП-2. Роботи по розробці КСУЯП було розпочато ще у лютому 1975 року.

Тепер на підприємстві функціонують комісії з перевірки обладнання на технологічну точність, дотримання технологічних процесів, контролю і оцінки культури виробництва і виробничої гігієни, постійно-діюча комісія систематичного аналізу причин браку.

Щомісячно на підприємстві проводиться День якості, де підбиваються підсумки роботи за минулий місяць, обговорюються результати перевірок, виконання заходів з якості, визначаються організаційно-технічні заходи, спрямовані на усунення виявлених недоліків.

На виробничих дільницях День якості проводиться щотижня.

З 1968 року на підприємстві впроваджено систему бездефектного виготовлення продукції, а в 1976—на її основі було розроблено і впроваджено систему бездефектної праці (СБП). Головна перевага цієї системи в тому, що вона дає можливість під час оцінки роботи

враховувати не тільки якісні показники праці, а й ряд інших факторів, які характеризують ефективність виробництва.

Другою особливістю системи бездефектної праці є те, що вона охоплює не лише виробничі дільниці, а й всі служби підприємства, такі, наприклад, як оцінка якості праці ІТП і службовців, показники якості праці ІТП і службовців, коефіцієнт якості праці ІТП і службовців, порядок оцінки якості праці робітників виробничих дільниць.

В результаті впровадження цих стандартів премії ІТП і службовців поставлено у пряму залежність від коефіцієнту бездефектної праці.

У залежності від величини коефіцієнту бездефектної праці премія ІТП може бути збільшена до 25 або зменшена до 50 процентів. Показником якості праці робітників кожної зміни є оцінка в балах, яку виставляють майстри разом з представниками ВТК. Премія нараховується за середньомісячною оцінкою якості праці.

З метою безперервного забезпечення дільниць матеріалами, деталями і напівфабрикатами на підприємстві впроваджено стандарт «Основні положення про

підготовку виробництва», який зобов'язує службу матеріально-технічного постачання, плановий відділ, диспетчерську, начальників дільниць стежити за забезпеченням дільниць необхідними матеріалами, не допускати зривів ритмічності виробництва.

Всього на підприємстві розроблено і впроваджено 35 стандартів. В результаті впровадження КСУЯП процент здачі продукції з першого пред'явлення складає, наприклад, за 1976 рік — 97, за 1977—97,5, за 1978—97,7, за 1980 рік — 98,6 процента.

В результаті виконання технічних заходів на підприємстві значно поліпшились механічні параметри електромагнітів, а питома вага випуску продукції з державним Знаком якості у загальному обсязі виробництва складала у 1979—56,4, у 1980—61, у 1981 році — 83 проценти. Поліпшилась до того ж культура виробництва, підвищилась відповідальність виконавців за якість продукції і праці.

Умовно-річна ефективність від впровадження КСУЯП складає 115,5 тисячі карбованців.

Є. ДАВИДЕНКО,
старший інженер з НОП
Полтавського УВП-2.

За останні роки експериментальна дільниця Харківського УВП-2 розробила і впровадила у виробництво 30 нових моделей верхнього чоловічого та жіночого одягу. Одинадять з них присвоєно державний Знак якості.

Тепер колектив працює над створенням нових моделей на наступний рік. Вони будуть представлені на республіканському промисловому ярмарку в 1981 році.

На знімку: (зліва направо) швачка Ніна Тимофіївна Дев'ятова, старший майстер дільниці Надія Павлівна Румянцева та конструктор Тетяна Василівна Поденко обговорюють нові моделі одягу.

УВАГА! ДОСВІД

СІМ «ПОВЕРХІВ» ЄДИНОГО НАРЯДУ

Коли в механоскладальному цеху № 25 київського заводу «Ленінська кузня» вирішили впроваджувати колективні форми праці, багато хто вважав: справа — за освоєнням лише двох «поверхів» нововведення, оскільки більше їх просто немає. Перший — вдалий вибір бригадира, другий — справедливе визначення коефіцієнта трудової участі для кожного члена створюваних бригад.

— Але відразу ж, як тільки ми приступили до реалізації задуманого, перед нами постали й інші проблеми, — розповідає тепер керівник передового в цеху госпрозрахункового колективу верстатників Олександр Чугайнов. — Однією з них, так би мовити, третім поверхом, була необхідність перестановки обробного устаткування за більш раціональною схемою. Потім почали вимальовуватись обриси і наступних «поверхів» єдиного наряду.

Взяти ту ж перестановку устаткування. Адже в зоні дії бригади було 60 великих, у тому числі й унікальних, верстатів. І тут виявилось, що у відношенні до послідовності технологічного ланцюжка вони розкидані по площі цеху безсистемно.

Усунення такої невідповідності виявилось справою складнішою, ніж передбачали. Ось чому до розробки нової схеми розташування устаткування залучили вчені одного з галузевих інститутів. Велике навантаження лягло і на цехову службу механіка. Перед нею постало завдання розташувати верстати за всіма, до речі, дуже жорсткими, нормами точності, до того ж з мінімальними втратами часу. Адже виробничий план на період реорганізації не знижувався. Оброблювані деталі передаються тепер з верстата на верстат найкоротшим шляхом і в технологічній послідовності.

Четвертий «поверх» єдиного наряду — нові принципи планування виробничих завдань для новостворених робітничих колективів. Останні повинні були тепер здавати роботу не подетально, а вузлами — так званими бригадокомплектами.

Це, у свою чергу, дало змогу відразу вбити двох зайців: дати незмірно більше свободи самій бригаді при виборі черговості обробки тих або інших деталей, які входять до такого комплексу, і разом з тим

звільнити плановиків від складання неминучої раніше, а тепер непотрібної численної документації. Таким чином, освоєння п'ятого «поверху» єдиного наряду привело до розширення робітничого самоуправління і водночас до вдосконалення управління зверху.

Бригадокомплект поступово підвів усіх без винятку робітників до необхідності оволодівати суміжними професіями. Кожен на власні очі побачив: індивідуальний заробіток залежить насамперед від кінцевого результату роботи бригади, тобто від виконання єдиного наряду, яким би не був присвоєний тобто особисто коефіцієнт трудової участі. А звідси — шостий «поверх» нововведення: поглиблене співробітництво верстатників.

Між іншим, коли на заводі недавно знімали епізоди документального кінофільму про колективні форми праці, які дістали прописку на промислових підприємствах столиці України, бригадир підказав режисерові досить ефектний образ. Ним, на його думку, став замок, який висів колись на дверцятах інструментальної тумбочки кожного верстатника-відрядника. Єдиний наряд рішуче зрвав цей атрибут.

Ну, а найвищий, сьомий «поверх» єдиного наряду, впровадженого в цеху, — той, який є органічною частиною загальнозаводської госпрозрахункової «будівлі».

Тут теж не обійшлося без бригадокомплекту. Завдяки йому вдалось зміцнити нерозривний зв'язок виробничих інтересів бригад з інтересами складальників, які йдуть слідом за ними по технологічному ланцюжку. Адже складання — це завершальний етап випуску кінцевої заводської продукції.

Тут фактично підсумовуються всі зусилля трудівників «Ленінської кузни» в цілому.

А. ПРОВІЗІН.

У ПОСТАНОВІ XI з'їзду УТОГ записано: «Здійснити заходи по дальшому покращенню роботи первинних організацій і середніх ланок, підвищенню їх впливу на діяльність Товариства в цілому, розширенню мережі і залученню осіб з недоліками слуху та мови в ряди членів УТОГ, раціональному працевлаштуванню і покращенню культурно-масової роботи та побутового обслуговування членів Товариства».

В основному голови сільських первинних організацій, правління та бюро первинних організацій державних підприємств, УВП та виробничих об'єднань Товариства правильно розуміють мету і завдання, які стоять перед ними. Роботу вони проводять згідно річних перспективних та квартальних планів. Регулярно відбуваються засідання правління, бюро, загальні збори членів УТОГ, на яких вирішують різноманітні питання.

Прикладом тут може бути робота первинної організа-

Надавати допомогу, здійснювати контроль

ції Артемівського УВП Донецької області.

На засідання бюро виносяться актуальні питання діяльності підприємства, зміцнення трудової дисципліни, підвищення рівня соціалістичного змагання, покращення виховної та культурно-масової роботи, організації культурного дозвілля робітників підприємства, питання про роботу громадського відділу кадрів, ради наставників, про стан виховної роботи в гуртожитку та інші. Своєчасно обговорюються найважливіші рішення партії та уряду.

У належному стані протоколи засідання бюро та загальних зборів. Особливо важливі питання вирішуються на спільному засіданні бюро первинної організації та місцевому профспілки. Встановлено контроль за виконанням власних рішень та рішень вищестоящих органів. Добре налагоджена

робота первинної організації Товариства є запорукою того, що підприємство справляється з виконанням планових завдань та соціалістичних зобов'язань, зменшуються правопорушення, дотримується статутна норма.

На жаль, не всюди доводиться бачити таку злагодженої роботу в первинних організаціях та в деяких середніх ланках Товариства.

Як показала перевірка, в деяких організаціях слабо налагоджена робота. Це стосується, зокрема, Полтавського УВП-1, Дніпропетровського УВП, Слов'янського філіалу Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» та інших. У згаданих первинних організаціях УТОГ немає дієвої, самостійної роботи. Засідання бюро проводяться спільно з місцевим профспілки, на яких розглядаються лише підсумки соцзмагання, роз-

гляд заяв на одержання допомоги або путівки в санаторії та будинки відпочинку. І дуже рідко на порядку денному інші питання.

Більша частина первинних організацій УВП та виробничих об'єднань не практикують проведення самостійних засідань бюро.

Звичайно, спільні засідання дають користь при обговоренні багатьох питань, але це не значить, що всі без винятку засідання мають бути спільними.

У зв'язку з цим у деяких первинних організаціях відсутні протоколи засідань та загальних зборів, а їх керівники посилаються на «спільність», пояснюють, що протоколи зберігаються у справах місцевому.

Не всі керівники знають статутні вимоги та інструкцію про роботу низових відділів і первинних організацій. Цим і пояснюється той факт, що під час звітно-ви-

борної кампанії у первинній організації Полтавського УВП-1 на порушення інструкції про вибори було обрано ревізійну комісію, а на Полтавському УВП-2 готувалось її обрання і лише своєчасне втручання відповідального працівника апарату ЦП УТОГ перешкодило здійсненню задуманого.

Аналогічні випадки мали місце в первинних організаціях Дніпропетровського, Дніпродзержинського, Миколаївського, Ровенського УВП, Донецького, Київського та Одеського виробничих об'єднань.

Тривалий час незадовільно працював Полтавський міськвідділ УТОГ (колишній голова В. А. Раздуй). Так, при перевірці цього відділу у липні 1979 року виявилось, що міськвідділ нерегулярно проводив засідання правління. Протягом 1978 року і першої половини 1979 року там не проводилися за-

гальні збори членів УТОГ, а з семи засідань правління у першій половині 1979 року на чотирьох з них розглядалось лише по одній заяві про надання допомоги тоді, коли було багато невідкладних питань для розгляду.

Незадовільно підготувався цей відділ до звітно-виборної кампанії. У підлеглій йому первинних організаціях мали місце порушення. Звіт на міську звітно-виборну конференцію на правління не затверджувався, не було заслухано звіту ревізійної комісії. На день перевірки (лютий 1981 року) не було протоколу конференції.

У Хустському міжрайвідділі (Закарпатська область) на час перевірки (січень 1981 року) не були наклеєні марки про сплату членських внесків за трірічний період. Тут також несистематично проводились засідання правління міжрайвідділу. За 1980 рік відбулося лише п'ять засідань. Не збереглися протоколи загальних зборів членів УТОГ. Харос у документації міжрайвідділу можна пояснити

Головною темою стінної преси Одещини є висвітлення ударної праці членів нашого Товариства по втіленню в життя рішень XXVI з'їзду КПРС. Газети Роздільнянського, Балтського, Ізмайльського, Березівського міжрайвідділів все більше уваги приділяють висвітленню соціалістичного змагання, відпочинку і оздоровленню нечуючих трудівників.

Нещодавно обласний відділ УТОГ провів огляд стінної преси низових відділів.

Комсомольська організація Білоцерківського учбово-виробничого підприємства, що на Київщині, веде активну виховну роботу серед молоді. Боротися з порушеннями трудової дисципліни, бракоробами їй допомагає «Комсомольський прожектор».

На фото: (зліва направо) члени штабу «Комсомольського прожектора» Людмила Тухта, Валерій Переверзев, Ніна Хоменко готують черговий випуск.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

Найбільш змістовною виявилась газета «Вперед» (Роздільнянський МРВ). Вона виходить систематично, вміло показує досвід кращих, вміщує фотознімки передовиків виробництва. Цій газеті присуджено перше місце.

Стіннівки «Ентузіаст» Балтського міжрайвідділу присуджено друге місце. Відзначено, що «Ентузіаст» має хороше оформлення, більшість заміток конкретні, цікаві.

Третє місце розділили стіннівки «Дунаєць» (Ізма-

їл) та «Берізка» (Березівка).

Жюрі огляду-конкурсу вказало на ряд суттєвих недоліків в роботі редколегій окремих стіннівок. Зокрема, говорилося про те, що передові статті носять загальний характер, в газетах недостатньо ілюстрацій.

Після огляду стінгазет відбувся семінар з завідувачими районними клубами глухих з питань роботи редакційних колегій.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

СЛОВО ПРО ДЕЛЕГАТА

Мені хочеться розповісти про вишивальницю Уманської фабрики художніх виробів, члена нашого Товариства Марію Кузьмівну Плахуту.

Після закінчення школи прийшла вона працювати на фабрику. Нелегко довелося в перші місяці самостійної трудової діяльності. Та з часом, переборюючи пов'язані з опануванням спеціальності труднощі, полю-

била свою роботу. Говорить, що іншої собі не уявляє. Бо ж приємно бачити на людях красиві блузи, вишиті на фабриці, де працюєш ти сама.

Марія в середньому щомісяця виконує план на 150 процентів. Сумлінну трудівницю шанують і поважають в колективі підприємства.

— Хороша людина, любляча мати, — говорить про Марію її бригадир.

Справляється і на роботі, і вдома, а ще жінка знаходить вільний час для участі в гуртку художньої самодіяльності. Вона бере активну участь у драматичному колективі. Дуже любить поезію та пісні про Батьківщину.

А цього року Марію Кузьмівну обрали делегатом XI з'їзду УТОГ. Повернувшись, вона розповіла товаришам про з'їзд. Її слухали з великим інтересом.

З. ДАМЕНКО,
Черкаська область.

НЕ ВПЕРШЕ НЕЧУЮЧИХ ТРУДІВНИКІВ КОНОТОПЬСЬКОГО УВП БАЧАТЬ НА ПОЛЯХ ПІДШЕФНОГО КОЛГОСПУ ТА РАДГОСПУ, ДЕ ВОНИ ПОДАЮТЬ ДОПОМОГУ В ДОГЛЯДІ ЗА ПОСІВАМИ ТА НА ЗБИРАННІ ВРОЖАЮ.

Цього року, наприклад, вони вже заготовили 35 тонн зеленої маси. Крім того, господарство виділило промисловому колективу для обробітку ділянку землі площею 8 гектарів, що засіяна цукровими буряками. Догляд за посівами проходить

МІСТО — СЕЛУ З ПОВНОЮ ВІДДАЧЕЮ

в стислі строки за всіма агротехнічними вимогами. Види на урожай непогані.

Незважаючи на жаркий період, люди працювали на колгоспних полях з повною віддачею. Особливо стараністю відзначилися: А. В. Кузьмичов, А. Ф. Пудиков, С. Н. Півень, В. Н. Горенко,

Г. А. Васильєва, В. А. Діденко, А. А. Ковалевський.

Керівники господарства не раз оголошували щирі подяки робітникам Конотопського учбово-виробничого підприємства.

А. САМОЙЛЕНКО,
м. Конотоп,
Сумської області.

відсутністю номенклатури справ.

Повна бездіяльність виявлена на час перевірки (жовтень 1980 р.) в Єнакіївському міськвідділі УТОГ Донецької області.

Таких прикладів можна навести багато, але й цього достатньо, щоб зробити висновок про те, що деякі облвідділи випускають з поля зору роботу низових ланок.

Як показали численні перевірки, незадовільно оформляються протоколи засідання правління, бюро, загальних зборів. У постановках часто відсутні констатуючі частини, а постановляючі — нікого ні до чого не зобов'язують. Часто відсутній контроль за виконанням рішень.

Не всюди на засіданнях правління обговорюють плани організаційної роботи.

Протоколи засідань правління низових ланок, плани роботи, що надходять в обласні відділи, не вивчаються, не аналізуються, і, зрозуміло, з них ніхто не робить висновків спрямовуючого характеру.

Мають місце недоліки у заповненні журналів обліку членів УТОГ та облікових карток. Нерідко записи ведуться різним чорнилом, різними почерками з помарками і помилками. Не заповнюються всі графи в журналі і, як наслідок, немає повних даних про членів Товариства в облікових картках.

Немає порядку у веденні обліку членів Товариства. Всі ці та інші недоліки, що трапляються в роботі, свідчать про те, що обласні відділи приділяють недостатню увагу вихованню і навчанню керівників низових ланок і первинних організацій.

Так, наприклад, Полтавський обласний відділ проводив семінари-наради без навчальних планів і розкладу занять.

Дніпропетровський, Херсонський відділи при проведенні семінарів для керівників низових ланок задовольняються запрошенням на них сторонніх осіб, котрі не знають специфіки роботи з глухими. Часто такі семінари зводились лише до чи-

тання лекцій. Зрозуміло, що вони не дають позитивних результатів.

Іноді обласні відділи УТОГ виносять на обговорення президії питання роботи підлеглих їм низових відділів, первинних організацій без попередньої перевірки. Матеріал на засідання готується без ознайомлення зі справами на місцях, або ж поверхово, що не дає можливості прийняти ділове, конкретне рішення, надати допомогу тому чи іншому відділу.

Треба сподіватися, що, виконуючи постанову XI з'їзду УТОГ та рішення обласних конференцій, облвідділи докорінно переглянуть стан роботи у первинних організаціях та низових відділах, нададуть їм допомогу і будуть здійснювати постійний контроль за їх роботою з тим, щоб вони дотримувалися Статуту Товариства і працювали відповідно до інструкції про роботу міських, міжрайонних та районних відділів.

Й. ЗДОРОВИЛО,
заст. начальника оргвідділу ЦП УТОГ.

Щаслива і зворушена вона повільно піднялась на сцену Палацу культури. Тут, на республіканській нараді наставників підприємств БілТОГ, їй, монтажниці радіоапаратури Вітебського УВП, було урочисто вручено знак «Кращий наставник молоді» і цінний подарунок.

— Спасибі! — подякувала Ядвіга Іванівна. — Обіцяю в одинадцятій п'ятирічці працювати ще краще.

У ті урочисті хвилини думка відтворила майже все її життя. Згадались рідне село Бабиничі, мати, котра врятувала її, чотирирічну, під час страшного бомбардування. Радість звільнення від фашистської окупації. Потім навчання у Голошевській школі для нечуючих дітей (після бомбардування Ядзя втратила слух).

У школі її навчили шити і кроїти. Працювала на швейній фабриці «Прапор індустріалізації», в об'єднанні «Світанок», одночасно навчалась у вечірній школі робітничої молоді.

У швейному цеху Вітебського УВП проявились її організаторські здібності. У соціалістичному змаганні вона неодмінно була першою, постійно перевиконувала норми виробітку, виготовляла продукцію високої якості, вела за собою інших, допомагала відстаючим.

У зв'язку із спеціалізацією підприємства невдовзі перед швачками-мотористками постанала необхідність освоїти монтаж радіоапаратури. Не всі вірили, що за короткий проміжок часу можна оволодіти складною спеціальною монтажною.

— Якщо треба, оволодіємо, — висловила думку більшості Ядвіга Іванівна.

Було, звичайно, нелегко. Вчилися, як мовиться, на робочих місцях. Начальник цеху Василь Трофимов, майстер Анатолій Золотенко робили все, щоб якнайшвидше налагодити радіомонтаж.

Хитромудрі схеми, складне плетиво провідників, тонка, цікава нова робота цілком захопили Ядвігу Іванівну.

Бригадир Ерик Трушин і досвідчений монтажник Олександр Потребко хвалили, підбадьорювали, радили, допомагали. І ось монтажниця працює вже самостійно.

Тонкі кольорові провідники мерехтять у руках. Перед Ядвігою Іванівною аркуші паперу, заповнені цифрами — це таблиці провідників. За кожною цифрою монтажниця бачить марку, поперечний переріз провід-

ника, його місце на шаблоні, навіть колір. Жовтий можна замінити білим, але не червоним, попереджають цифри. Жоден з них не можна сплутати. Словом, у роботі монтажниці потрібна увага, і ще раз увага.

Ядвіга Іванівна Дубовець безпомилково розбирається у таблицях, схемах, кресленнях, але не перестає навчатися. Підвищує свої знання з електротехніки, радіо, успішно складає екзамени з технінімуму.

Поруч з нею по-ударному трудяться і подруги Ніна Васильєва, Світлана Асипович, Тетяна Фіраго, Лідія Кривенко. Мабуть, саме тому радіоцех УВП жодного разу не підвів суміжників.

ЇЇ ЖИТТЄВА ПОЗИЦІЯ

Сьогодні Ядвіга Іванівна — наставниця молоді. При бригадному підприємстві це відповідальне громадське доручення. Справа в тому, що новачка у бригаді вчить не тільки наставник, а весь трудовий колектив. У чому ж переваги цього методу?

— Раніше, в умовах індивідуальної відрядної оплати, — пояснює Ядвіга Іванівна, — наставника і учня-новачка ніби роз'єднувала сама робота. Наставнику треба було давати продукцію за планом і в той же час турбуватися про професійний ріст підопічного. А це неодмінно знижувало продуктивність праці. Наставник у процесі навчання дещо втрачав у заробітку.

У бригаді, яка працює на спільний наряд, справи кращі. По-перше, весь колектив зацікавлений у тому, щоб новачок якнайшвидше оволодів професією і за майстерністю став врівень з іншими членами колективу.

Стались зміни і в іншому. У колективі, де заробітна плата розподіляється із застосуванням коефіцієнту трудової участі, наставник, якщо він сумлінно ставиться до своїх обов'язків, не втрачає у зарплаті. Рада бригади враховує його роботу з підшефним, як внесок у загальний успіх колективу. А у молодого робіт-

ника з'являється додатковий стимул для якнайшвидшого оволодіння професією, передовими методами праці тому, що новачок бачить, розуміє: поки він не збагатився досвідом, за нього працюють його товариші.

Уміє Ядвіга Іванівна підібрати ключ до серця кожного свого учня, терпляче вивчає характер, нахили.

Монтажниця Тетяна Фіраго не одразу, наприклад, освоїла процес пайки. Наставниця не відступала до тих пір, поки не влевилась, що підопічна зрозуміла не тільки сутність цього процесу, а й може самостійно читати схему, добре виконати весь монтаж.

Інший підхід був необхідний до Геннадія Котовича. Новачок зі складним характером не ладнав з трудовою дисципліною.

— Розумний хлопець, а поводить, ніби хлопчик, — соромила його Ядвіга Іванівна.

У відповідь Котович тільки посміхався: «Давай, давай, мовляв, виховуй...».

І все ж наставниця зуміла змінити ставлення Котовича до праці, трудової дисципліни. Молодий виробничник бачив, з яким творчим вогником трудились старші його товариші, як господарському ставились до всього у цеху, якою повагою і авторитетом користувались на виробництві. Згодом почав виправлятися, виконував завдання набагато краще.

Вірними спільниками наставниці у вихованні новачка були майстер Анатолій Золотенко і бригадир Ерик Трушин.

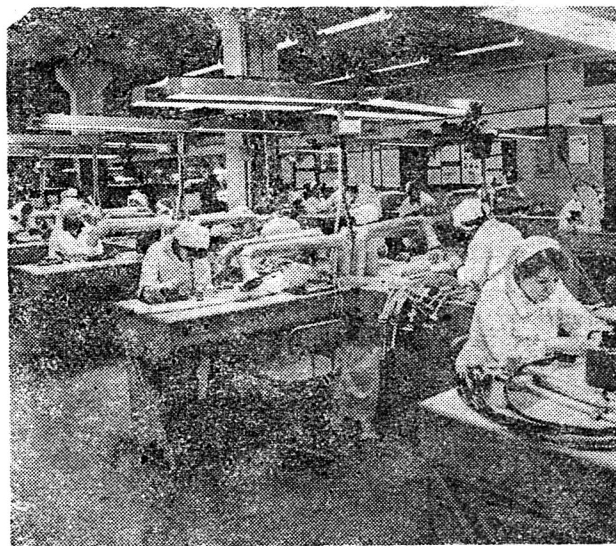
Не влізати тепер Геннадія Котовича. Став він зразковим трудівником, закінчив вечірню школу. За все те, що зробила для нього досвідчена наставниця, він від душі вдячний їй.

Не просто сімейній людині — матері, дружині — знайти час, щоб піти в кіно, відвідати бібліотеку, взяти участь у роботі художньої самодіяльності. Та Ядвіга Іванівна Дубовець встигає всюди.

— Люблю свою справу, свій трудовий колектив, тому все до ладу у мене виходить, — ділиться думкою вона.

Це не просто слова, а активна життєва позиція передової трудівниці, котра завоювала повагу не тільки на підприємстві, а й серед членів всього Білоруського товариства глухих.

І. ТИТОВ.

* * *

На підприємствах Білоруського товариства глухих велику увагу приділяють створенню хороших умов праці і відпочинку для нечуючих трудівників.

У світлих, просторих, добре обладнаних радіоцехах учбово-виробничих підприємств Товариства вчать робітничим професіям, виготовляють відмінну радіоелектронну продукцію тисячі нечуючих трудівників.

Дівчата, яких ви бачите, працюють у білосніжних халатах і хустинках, — така всюди чистота.

Фото Л. КУНКИНА.

* * *

ПЕРЕЙШЛИ
У ВІЧНІСТЬ

Пам'яті моїх односельчан, які
не повернулись з фронтів Ве-
ликої Вітчизняної війни.

І виріс на майдані цім граніт...
Він літерами сяє золотими.
Вже стільки весен тут не в'яне цвіт—
Довкіл очима дивиться сумними.
Вляглася тиша болісна, німа,
Вбира тепло людське мовчазний камінь
Ніхто про них не каже, що нема—
Вони у нас, вони назавше з нами.
Батьки себе продовжили в синах,
Воскресли в їхніх radoщах, горіннях.
Красивими з'являються у снах,
Щоб із живим зустрілись поколінням.
Побачить постарілих матерів,
Дружинам посмугнілим посміхнутись.
Відчуті шестері рідних яворів,
А потім знов у вічність повернутись.
Село не дочекалося синів—
Не довелося їм долюбить, дожити...
Страшнющу силу надано війні,
Та пам'яті не може вона вбити.

ДИТЯЧА ГРА
У ВІЙНУ

Мов смуток зим, упала сивина,
Тривожать пам'ять днів тривожних звуки.
До діда враз озвалася війна—
Злетіло слово з вуст малого внука.
Там, за вікном, нестримано майнув
За хлопчиками пустотливий вітер,
Навіщо розворушили війну
Ці дошкільнята, що не знають й літер?
Судомиться від ран ще й зараз світ,
Від неї темна тінь на людських долях.
Він ніс війну на плечах стільки літ,
Що й нині запеклась під серцем болем.
Гудуть над ним щонаочі літаки,
Сичать у віці танків чорних траки...
«Ура», мов стяг, схопили малюки,
Знов відчайдушно кинулись в атаку.
Дітей заповонила мужня гра,
Та «поле бою» вник лише врешті...
Скупі дід сльози не витирає,
Бо руки він лишив під Будапештом.

22 ЧЕРВНЯ
1981 РОКУ

Я стою під синім небом,
Хлюпа миром тепле літо.
В чорних рамках, ніби крепом,
Фото батька оповите.

МАЛЮНКИ
СИНОВІ

Син лінії веде іще невміло,
Бо не скорились фарби й олівці.
Сідає знов до столу та й до діла
Із пензликом, фломастером в руці.
Він бачить світ, що плаче і сміється:
«Бери мене усього. Поспішай,
На аркуш кольорами хай проллється
Все, чим багата, щедра чим душа...»
Тож син малює вперто, до знемоги:
Кораблики, будинки, прапори.
А на лиці то сумнів, то тривога:
«Чи все вловив? Чи лінії скорив?»
Отак свого щоденно домагає,
Сяйне промінчик радісний мети.
Десь підсвідомо, певне, вибирає
Ту стежку, по котрій прийдесть йти.
Що міг би взяти, на те стачило сил...
Мені й донині слово чинить опір—
Де іскри буті, там крапелька чорнил.

ЛІТНІЙ ДОЩ

Стікає дощ по склі та ринвах,
Пливе зрадливо у струмках.
Дзвенить він срібно, чисто в римах
І жебонить в моїх рядках.
Він весь з енергії, у русі,
А сам вітрами геть пропає.
Бусинки скочуються русі
По листу, дроту і гілках.
Уже від нього захмеліли
Поля оновлені в луги.
Тремтять уста ромену білі,
Принишли трави й прилягли.
Акорд краплин останніх тоне
І знову день заголубів.
Ген семибарвними мостами
Веселок торжествує спів.

Костянтин ЛАЗАРЕНКО.

Вінницька область.

В БЮРО ЛІТОБ'ЄДНАННЯ

У Києві відбулося засідання бюро літературного об'єднання, що функціонує при редакції газети «Наше життя».

Бюро розглянуло й обговорило проект Положення про літературне об'єднання і рекомендувало президії Центрального правління УТОГ затвердити його з деякими доповненнями.

Члени бюро заслухали звіт про роботу літоб'єднання у першому півріччі 1981 року і визнали її задовільною.

Літоб'єднання веде роботу з авторським активом у очно-заочній формі. Для тих, хто живе в Києві, організовано творчі консультації. Для іногородніх членів літоб'єднання — письмові консультації.

Останнім часом літоб'єд-

нання поповнили молоді нечуваючі автори — це киянки Юлія Ананьєва та Олена Краснокутська, що працюють у жанрі поезії.

На засіданні було заслухано також інформацію керівника літоб'єднання про підготовку поетичного збірника нечуваючих, який намічено видати до 50-річчя Товариства.

Із творчим звітом на засіданні бюро виступила поетеса з м. Одеси Ірина Дученко. В обговоренні її віршів взяли участь Галина Швець, Микола Ниров та інші. Члени бюро ознайомилися з письмовими відгуками про творчість поетеси, що їх надіслали Тетяна Командант з Сімферополя та Анатолій Симоненко з Харкова.

І. Дученко подякувала за

детальний аналіз її віршів, який допоможе поетесі у дальшій роботі над словом.

Члени бюро розглянули також питання про назву літоб'єднання. З місць надійшло 17 пропозицій. Серед запропонованих назв — «Промінь», «Джерело», «Криниця», «Оріон», «Прометей», «Тополя», «Сяйво» та інші.

Вирішено продовжити пошуки назви літоб'єднання і восени, на другому республіканському семінарі поетів, прийняти остаточне рішення.

Звертаючись до читачів газети з проханням надіслати свої пропозиції про назву літоб'єднання на адресу редакції.

І. САПОЖНИКОВ,
керівник літоб'єднання
УТОГ.

ВІЛЬНИЙ ЧАС — СЦЕНІ

Після перегляду вистави «Таня» за п'єсою А. Арбузова, яку поставив драматичний колектив Харківського будинку культури, надовго залишається під враженням гри Ірини Нествед.

Ім'я артистки тісно пов'я-

зане з історією народного театру і самодіяльного мистецтва глухих. Це і десятки зіграних ролей, сотні виступів на концертах, вечорах. Це і головна роль у художньому фільмі «Міст», у фільмі «Наш ювіляр», а також

асистування у концертних номерах її чоловіка, — Олега Нестведи, котрий виступає в оригінальному жанрі.

Олег Нествед також актор самодіяльного колективу.

Ірина працює бухгалтером на Харківському УВП-2, а Олег — столяром-модельником заводу холодильних машин.

Обоє за участь у художній самодіяльності відзначені медалями. В Ірини — три золотих і одна срібна, в Олега — три золотих. Нещодавно дирекція обласного Будинку культури за активну участь у художній самодіяльності вручила подружжю альбом для фотографій.

На знімку: Ірина та Олег Нестведи переглядають фотографії в альбомі.

Текст і фото Й. МІНДЕЛЯ.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

ПОПЕРЕДУ — ВІННИЧАНИ

У червні, в Києві, на спеціальному майданчику парку культури та відпочинку «Перемога», відбулися особисто-командні змагання нечуваючих городошників України.

Від кожної області у турнірі взяли участь по три городошники — кожен спортсмен прагнув витратити якнайменшу кількість бит, щоб із двох дистанцій — 13 та 6,5 метра, — вибити у квадраті 15 різноманітних фігур, складених з п'яти коротких городків.

У результаті триденних змагань чемпіоном УТОГ цього року з городків став кандидат у майстри спорту, коваль арматурного заводу Григорій Томич з м. Івано-Франківська. На 90 фігур він затратив всього 172 бити. Друге місце посів одесит В. Людвик — 174 бити, на третьому — херсонський А. Авілов — 185 бит.

Загальнокомандну першість вибороли представники Вінницького об'єднання УТОГ у складі майстра спорту — формувальника гарячого

литва Вінницького заводу тракторних агрегатів Івана Рильського та першорядника, слюсаря-складальника Вінницької ліжкової фабрики Миколи Коломійця.

Інші місця розподілилися у такому порядку: на другому — Львів, третьому — Одеса, четверте і п'яте місця поділили Івано-Франківськ та Запоріжжя, за ними — Херсон, Хмельницький, Харків.

Спортсмени Черкас та Кіровограда на змаганнях городошників не прибули.

АВТОПРОБІГ

У серпні нинішнього року Білоруське товариство глухих відзначатиме п'ятдесятиріччя. З нагоди ювілею організовано агітпробіг містами Білорусії.

Першим містом, куди приїхали учасники агітпробігу на оформлених плакатами автомашиннах, був Бобруйськ.

Учасники агітпробігу поклали квіти до пам'ятника танку генерал-майора Бахарова Бориса Сергійовича, командира 9-го танкового Бобруйського Червонопрапорного корпусу.

Потім вони завітали до клубу глухих, де ознайомилися з історією створення Бобруйського міжрайвідділу, розповіли про досягнення Товариства за 50 років та виступили з концертною програмою «Нам — 50».

Е. БЛУВОЛ.

м. Бобруйськ.

ХРОНІКА ЗМАГАНЬ

ФІНАЛЬНІ
ПОЄДИНКИ

У Києві, у спортивному залі Української сільськогосподарської академії, відбулися фінальні змагання на першість з волейболу серед команд спецшкіл-інтернатів республіки.

В змаганнях взяли участь п'ять юнацьких і шість дівочих команд.

У загальнокомандному підсумку перше місце і звання чемпіона УРСР завоював дружний колектив вихованок Одеської спецшколи-інтернату № 91. На другому місці — спортсменки школи-інтернату № 6 м. Києва, на третьому — теж киянки з спецшколи-інтернату № 9.

Серед юнаків найсильнішими виявилися вихованці Київської спецшколи № 9, на другому — спортсмени Феодосійської спецшколи-інтернату Кримської облас-

ті, на третьому — волейболісти Одеської школи-інтернату № 91.

Переможцям вручено грамоти і призи.

ТОВАРИСЬКА
ЗУСТРІЧ

У гостях у киян побувала жіноча збірна команда волейболісток Молдавського товариства глухих.

В спортивному клубі «Дніпро» відбувся товариський матч з волейболістками Києва.

Зустріч закінчилася перемогою господарів з рахунком 3:1.

ДО МОСКВИ
НА ЗБІР

До столиці нашої Батьківщини Москви, на навчально-тренувальний збір, відбула група найсильніших спортсменів нашого Товариства у такому складі:

легкоатлети — В. Крейдунів, О. Саєвський та О. Глодіна (Донецьк), О. Потопальський (Київ), С. Білусяк (Закарпаття), О. Белінський (Вінниця) і М. Топчів (Запоріжжя); борці — Д. Антонов і М. Бугайов (Одеса), В. Панін (Миколаїв) і Л. Хомутов (Харків);

волейболісти — Д. Назаревич і Н. Ніколаєва, Т. Кука (Київ), О. Свищ (Івано-Франківськ) та М. Забродська (Одеса);

футболісти — С. Адаменко, В. Костенко і В. Бабій (Київ) та М. Гнатішин (Львів), з плавців — А. Гаваза (Київ).

Всі вони є кандидатами до складу збірної команди СРСР, яка захищатиме честь нашої країни на XIV Всесвітніх іграх глухих, що відбудуться у Федеративній Республіці Німеччини у липні — серпні.

З БЛОКНОТА РЕПОРТЕРА

СКЛОМ ЗВИЧАЙНИМ ДИВУВАТИ

Ще шість тисяч років тому люди почали виготовляти скло з піску, вапна і луку. Велетенські конвейери у значній кількості видають нині ідеально відшліфовані і відполіровані вироби з цього матеріалу. Однак оригінальні художні твори і лабораторні прилади з скла виготовляються, як і раніше, вручну — за допомогою видувної трубки.

Вправний складув під час роботи схожий на чарівника. Набравши в трубку трохи розпавленої маси, майстер обережно підносить її до рота. Вогняна крапля, швидко наповнюючись повітрям, перетворюється в кулю, яка на очах збільшується, витягується, тремтить, наче жива. Легкі, миттєві дотики — і ось уже ясно проступають обриси майбутньої речі. Причому, робиться це в повному розумінні слова на одному подиху: переохолодиш кулю, не встигши надати їй потрібної форми, — і все пропало...

Юлія Івановича Жорняка, який ось уже чверть століття працює у Харківському

фізико-технічному інституті низьких температур АН УРСР, кореспондент РАТАУ застав за виготовленням унікального досвідного приладу. Цей майстер досяг досконалості у видуванні скляної апаратури для наукових експериментів.

Вчитися майстерності складува я почав тридцять п'ять років тому, — розповідає Юлія Іванович. — «Живе» скло, таке піддатливе і слухняне в розпаленому стані і таке привабливе в готовому виробі, схвилювало мою уяву. Завмирав, спостерігаючи, як розжарені пузірі відразу перетворювались у посуд, квіти або фігурки. Але по-

трібні були роки, перш ніж прийшло справжнє уміння...

Найрізноманітніші, дуже складної форми прилади і посудини, необхідні інститутові, виготовляє Юлія Іванович. Робить він їх справді майстерно, мовби граючись, з вигадкою, чим заслужив повагу й вдячність учених. Але є у нього речі, які з однаковою вдячністю сприймають і вчений, і робітник, і колгоспниця. Ці різноманітні художні вироби: казкові персонажі, дивовижні тварини, химерні птахи, цілі букети квітів, що вражають тонкою грою відтінків.

Один з героїв давньогрецького сатирика Петронія сказав: «Якби скло не розбивалось, я вважав би його кращим від золота». Юлія Іванович віддає перевагу склу.

Редактор
П. БУЛАТОВ.